

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-uteza 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytőzsdében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Harmincz millió.

*Mikor a török nadrágolta
 Kegyetlenül a görögöt,
 Ki hitte volna: hogy e harcspan
 Még mi is fogunk törököt.*

*Mert mialatt a görögöket
 A török elrakta dicsőn,
 Tessék figyelni: vajjon Bécsben
 Ennek eredménye mi lön.*

*Nem voltunk réssesek e heccsben
 — A semlegesség óh mi jó —
 És mégis elfucscsant e réven
 Éppen kerek harmincz millió.*

*Más püfölésén okulandó
 Egy ur tett proposicziót
 És hát ha így less, hát ha úgy less
 Kidobtunk harmincz milliót.*

*Hogy mit vett rajta a vesérlet
 As végre is nem lényeges,
 Széll Kálmán lelkesedik
 Te pedig jó magyar: fizess.*

Garantirozott hírek.

(§) **Uj adónem.** Szabó József főszámvevő, a városi póttadók feltalálásának nagy mestere indítványt adott be a városi tanácshoz, melyben indítványozza, hogy azon gavallérokra, a kik naphosszat a Kossuth-uteza sarkán posztot állanak, *járadafoglalási díjat* vessenek ki. A városi adók ezen újabb kosztümjéhez az ügyes Szabó mester a székes fővárosi tanácstól kapta a divat lapot. Ezen indítvány ellen a korzobeli leányzók körében nagy az elkeseredés.

(.) **Áttérés.** Szenzációs áttérés híret hozza egy munkácsi távirat. Egan Ede ismert philosemita megjelent a munkácsi csodarabbinál és kérte Izrael szövetségébe való felvételét. A munkácsi zsidók nagy örömmel fogadták az új hitsorsost és most csak azon törlik a fejüket, hogy a circumciziót hol kezdjék meg rajta.

(!) **Lelenczház Debreczenben.** Városunkban lelenczház létesítésére bizottság alakult, ennek elnöke Roncsik Lajos azon állásontra helyezkedett, hogy a lelenczház költségeit és kis lakóit társadalmi uton kell előteremteni. A bizottság felkérte Roncsik elnököt, hogy ez irányban az előmunkálatokat kezdje meg.

(†) **Az Egan-ügy.** Jól értesült körökben a rossz nyelvek beszélnek, hogy Egan antiszemizmusaának a következő előzményei vannak: Egan a sok rut-én lakók között kénytelen volt magát egy tüzről pattant szép zsidó korcsmárosnénál elszállásoltatni. Lefekvés előtt átadott neki egy csomó pénzt megörzés végett, melynek reggel hült helyét találta t. i. nem az asszony-nak, hanem a pénznek a hült helyét. Ezen rut-én akciója közben Egan ur egy pár forinttal szegényebb, de egy tapasztalattal gazdagabb lett, t. i. hogy egy fiatal menyecskenél a betét sohasem oly biztos, mint a takarékpénztárnál.

(‡) **Debreczen a légszeszben.** Than Gyula a „Debreczen a holdban“ című szindarab szeniális szerzője, — mint halljuk — egy új darabon dolgozik, melynek címe: *Debreczen a légszeszben*. A darab rendkívül aktuális, mert ma Debreczenben mindenki a „légszesz“ arany szárnyain szeretne felemelkedni a jólét világos régióiba. A darab szenzációs mutatványa a közvilágítási ajánlatokból és az ezeket tárgyaló ujság cikkekből művésziesen összeállított léghajó lesz, melyet Aczél Géza főmérnök fog kormányozni. A léghajó, mint a Nőé bárkája több emeletből fog állani. Megható lesz „Segítség a veszedelemben“ ez. kép. Ugy halljuk, hogy e darab előadására az összes jegyek a vidékről táviratilag előjegyeztettek.

(+) **A kormány legagilisabb tagja.** Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter legutóbbi leiratával a felsőbb leányok erkölcsi nevelésében fontos reformot hozott be. Elrendelte, hogy az összes leányiskolák felsőbb osztályaiban a kalabriász mint kötelező tantárgy napi 4 órán át előadassék és gyakoroltassék. Mint hírlík ez ujonnan tervezett tanszékre Dr. Berger Andort nevezi ki a figyelmes miniszter. Magán uton értesültünk, hogy a miniszter szerencsés választása a debreczeni leányok körében nagy tetszéssel találkozott.

Doktorné: Az előtt, mikor még az uram vadászni járt, sohase hozott haza semmit. Mióta kerékpározik, hoz csirkét, kacsat libát, amiket az uton elgázol.

Uniformisban.

Aszomszédasszony Böske lánya Ha leteszem az uniformist,
Fülig szerelmes volt belém, Akkor parancsolhat velem,
És minden délbe, minden este Megszöktetem, ha úgy akarja.
Kisirt szemekkel jött elém, Hova, az mindegy lesz nekem!

Panaszkodott, hogy a mamája A szomszédasszony Böske lánya
Szidja s gunyolja én velem; Bámulva nézett erre rám;
És sírva kért, hogyszöktessem meg Letörle a könyecseppet, mely még
Ha csak egy piczit szeretem! Ott fénylett szeme sugarán.

De édes, édes kis babuskám, „Ha leteszi az uniformist?“
Hova gondol az istenért? S büszkén toppantott a kövön,
Elfognának és lelőnének. Majd megvetően szólt: „Mit gondol,
Mint egy katonaszökevény! Egy ezívilvel csak nem szököm!“

Kövesdi és a püspök.

(Igaz történet.)

A legközelebbi múlt XIX-ik század utolsó éveiben történt, hogy a kálvinista Rómában egy Veres templomot építettek a Szombati-Veresmarti kegyes alapítványból, ott a Nagy Czegléd, most Kossuth Lajos utca tulsó vége felé.

Egymást érték a lelkesítő felhívások az adakozásra, hogy ezen Veres templom ne csak külsőleg, de belsőleg is mutasson valamit, sőt mi több, hogy harangokkal, órával, orgonával közadakozásból mielőbb sze eltelessék fel s az ájtatos hívők használatára így felszerelve bocsájtassék, illetve adassék át.

Nagyon gyéren előbb, míg nem később, mikor a kegyes adakozók névsora az ujságokban napvilágot látott, sürűbben folytak a kegyeletes czélra való adakozások.

Egy akkori kollegánkaak* valami kis pechje volt mostanában megboldogult nemzeti Kövesdi János uramra.

— No várjon kigyelmed, most kapóra jött — gondolta magában az amice. És úgy hamarjában lapjában bona fide közzé tesz egy kis ujdonságot, következő szavakkal: „Ugy halljuk, hogy a nagy czegléd-utczai új templom tornyába a dugszadag Kövesdi János polgártársunk két harangot csináltat. Előre is üdvözöljük derék polgártársunkat, segítse az Ur jószándékában.“

Boldogult nt. Révész Bálint akkori ev. ref. püspök olvasván kora reggel azt a hirt, azonnal beszólítja a káplánját és titkárját, hogy tüstént üljenek fel egy kocsihoz és hozzák hozzá Kövesdi uramat, hadd köszönje meg neki személyesen e nagyszerű adományt.

Ugy is lett. A két küldött elrobogott a nemzeti urhoz, szép szóval előadván neki, épen mikor az szokott egyszerű reggelijét falatozta, hogy: „Sziveskedjék nemzeti uram a püspök urhoz elfáradni, mert igen fontos mondani valója volna.“

— Nincs nekem semmi különösebb bajom hál'istennek a nagyságos püspök urral különben, de ha csak ugyan kívánja, hát majd felfáradok ő kigyelméhez.“

* Tudunkkal Vadon Sándor ügyvéd volt az, ki ezen időben a „Debreczeni Híradó“-nak volt szerkesztője.

— „Nem addig az hallá kigyelmed, — mondja a küldöttség egyik tagja — hanem itt a kocsi és menjünk gyorsan a nagytiszteletű urhoz, mielőtt a templomba menne prédikálni.“

— „Jó, nohát ám legyen, megyek“ — mondá a gazdag Nábób — s kis vártatva a püspöki lakon teremték mindannyian.

— „Hozta a jóságos teremtő kedves Kövesdi uramat“ — midőn az belépett a püspöki czellába — szóla vala hozzá kenetteljes hangon nt. R. B. püspök ur.

— „Magam személyesen akartam lefáradni a kigyelmed szerény hajlékába, de biz már fájnak a lábaim, így jobbnak láttam, hogy kigyelmedet ide hívassam, megköszönendő, ama kegyes ajándékát, mit jó szíve sugalata folytán most épült szent templomunk részére szíves volt adományozni.“

— „Nem tudok én róla édes nagytiszteletű püspök ur semmit, így nem fogadhatom el a szíves köszönetet a semmiért.“

— „De hogy nem, dehogya is nem, no ne szerénykedjék — mondá a püspök — hiszen nézze meg kigyelmed, én valót mondok, itt van ám becses neve is már az ujságban, a melyszerint az új templomunk számára két harangot csináltat saját költségén.“

— „Már akárhogy van is abba az ujságba, de én erre még eddig nem igen gondoltam“ — mondja Kövesdi uram.

— „No ne szerénykedjék már szól rá a püspök ur — lássa, meg van az itt irva fehéren — fekete, én tehát ev. ref. egyházunk részéről, mint a presbyterium feje, ezennel szívem mélyéből legőszintébb köszönetemet nyilvánítom e drága két harangért, melyek hivatala lesznek egyházunk hívóit a templomba hívogatni s a holtakat kisíratni.“

Kövesdi uram e lelkes szavakra egyelőre csak gondolkozott egy kissé, mignem egész határozottsággal kezét a püspök kezébe parolázván azt rebegi:

— „No hát isten neki — nagytisztelű uram, ha már csakugyan bele írták, hogy az új templomunkba két harangot csináltatok, csak azért is Dongó: csináltatok, itt a kezem — *hármát*.“

Igy jött létre — mint mondják — az újtemplom három harangja.

Csángó.

Sport.

Ady Endre az ismert zseniális fiatal poétát a „Bunda“ Club nagyváradai levelező tagját a napokban komoly veszély fenyegette, a mennyiben Nagyváradról Debreczenbe biciklizvén az országon bős juhász-kutyák kergették meg. De Ady Bandy nem olyan ember, a ki megijedne a saját árnyékától, leszált a bicikliről és nagy páthosszal elszavalta a csaholó kutyáknak a „Bundához“ intézett legújabb versét, mire ezek keserves vonítással és telve világfájdalommal eszevesztett futásnak eredtek. Dybandi pedig hideg vérrrel folytatta utját.

Számitás.

A: Miért választottál feleséget ebből a családból, mikor itt olyan sok a leány?

B: Mert egy *nyolezadanyóst* könnyebben elbir az ember, mint egy egészet.

Színház.

Színházi börze.

Színházunkban esténként annyi a szép asszony, hogy valóságos flirt-estélyekké alakulnak az előadások.

A fiatalság már megalakította a flirt-kartelt, sőt egy élelmes szeladon az árfolyamok jegyzésére is vállalkozott.

Szökekben kereslet nagy.

Barnák szintén magas árákon jegyezve, a fekete szemekért pedig külön jutalék számíttatik.

A leányokban árhanatlás észlelhető pedig a fölhajtás tulprodukeziót mutat. A férj behozatali részvénytársaság már szintén megalakulóban van, melynek részvényeit a mamák szinte tuljegyezték.

A bamba-férjek szekeziója állandóan működésben van és folytonos összeköttetésben áll a házi barátok flirt-kartelljével.

A színész-szépségek valósággal streikolni akarnak, mert az idegen konkurrenzia minden ügyletkötést lehetetlenné tesz.

Az utótözsde a foyerben élénk szokott lenni, fájdalom, hogy a zárlatkor a férjek kontra-kartellje az amatőröket következetesen bojkottálja.

Egy vidéki direktor a közönség nagy lelki gyönyörűségére a következő változatos műsort állította össze:

Hétfő: Egy *bolond* gondolat.

Kedd: *Bolondok* háza.

Szerda: Udvari *bolond*.

Csütörtök: Figaró házassága, vagy egy napi *bolondság*.

Péntek: *Bolondok* grófja.

Szombat: Rigolettó, vagy a király *bolondja*.

Nem kételkedünk benne, hogy a hetedik napon ennyi *bolondságtól* a publicum *bolondult* meg.

Tyukodi Lőrinczné

társalgása a pércsisoron.

Mán el nem tudtam gondolni, hogy mi a fránya hozza ezt a sok ifijurat ide az pijacra, mikor ugy se vesznek semmit, mer nincs nekik miből. Mer mind ojan a, hogy pácza a kezibe, niksza a zsebibe. Hát akkor mi az ördögír mászkálnak mindig.

Aztán gyüvök rá, a ménkü az eszemet! (hajja-e Kácsané lelkem), hogy a naceságák a locsos időben mostand igen fittik a szoknyájukat *oszt parádézik az lábuk*. No!

Szomjas Péter

városi lendőr.

Nóta bénje! . . . majd elis felejttem a tek. szerkesztésig repidlikálni, hogy a nagy Nagy Lajos kollégám a mult héten miben nagy szerencse írte. Hát úgy történt a dolog, hogy amint a poszttyán állott, hát ez-ezer csak figyelmes volt valami láncz csörgésre, mint mindig, most is fülelt a zajra és kutatózott a zaj erányában, a setitesigben tett kutatását siker koronázta, mir mer hogy csak hamarosan rá akatt két kis uri kutyára, vagy talán megfordítva történt?! mert ojan jól rokon-szenvedéjes edtek egymásho; mir mer hogy azok épen ojan veresek vótak, mint az én Lajos kollégám kipezete, ha a bünyvágyi osztály kantinjában, két kik inges gabona konyakot bekebelez; Lajos kollégám a felfedezés tudatában öröm-ittason ojat kurjantott, hogy azt még Szabó kollégám is meghallotta vóna, aki pedig még a Bum-Bum ágyu durranását sem hajja, mijóta Gujás Pap uram arcuzaton teremtette vót a színházi poszttyán, mir mer hogy megszólította, hogy ne pipájjik.

Dehát ha gujás Pap uramnak ojan szíp pipája vót!

Mikor Lajos komám az uri kutya nyakárul lecsüngő láncz egyik vigit markába szorítá, diadallal vezette a két állatot a lendőrségi központra és ott Varga őlsparancsnoknak jelenti alássan, hogy így s így meg így! És kovártijjozza el aszta megtévedült állatokat az őrszobában.

A Lajost megdicsérte ugyan Varga őlsparancsnok ur a felfedezett eredményirt, de a kívánságát nem teljesítette, hivatkozott arra, hogy a lendőrségi központi szoba bevan ugyan rendezve Babel tornyu vigzetü ágyakkal, dehát az azokban levő szalma zsákokhoz magán tulajdonjogot tart minden egyes kollégám, meg hogy ijen vaczokra nem lehet fektetni egy jó nevelisben részesült uri kutyát, hanem azt tanácsolta neki, hogy vigye el pártfogoltjait a Bika szállodába, mire Lajos azt mondta, hogy ű bion nem viszi, hanem inkább a saját lakásán kovártijjozza el azokat, ű meg meghál a hajlíktalanok meleg mentes szobájába

A pirók kípü „Túli“ kollégám sietett is megkérdezni Lajostól, hogy hát osztég odahaza hol duggattya azokat a kutyákat?! „Na de osztán „Túli“ kapott is ojan oldalba löküst Bagi Mártontúl, az 56-ostul, hogy 3 oldal csonttya rögvest 9 fele töredezett, amir ojan sértő szavallatot mondott Lajosnak, mir mer hogy ű, — mán mint a Lajos — tuggya a törvinyt, mert uram bocsá' ű csendőr is vótt! . . .

Hát ű ugyan respektizálja előljárói tekintijit, de ha űvele valaki nízeteltirisbe kanyarodik, tuggya, hogy hova kell ellábatlankodni, ahol a törviny is neki ad igazat, mer hogy ű korrektikus ember.

Hogy Bagi Márton mir erányította azon gyöngid figyelmeztetist a „Túli“ oldalbordájáho, annak is meg van az csinnye-binnye, mir mer hogy űk földiessek együtt, osztég nem szeretné, ha várossa bélt meg

bélegezne a törviny. Dehát büszkék is lehetnek városukra, mert hiszen egy komondor is kituggya a nevét vakkantani, hogy aszongya Ka-ba! De meg osztég a lendőrsig $\frac{1}{3}$ -ad része is ott látta meg legelőször a napvilágot.

Lajos kollégám a fitymáló szavazatra nem is hereditett, mer ű nagyon jól tudta, hogy a csak azir vótt mert irigyeltük túlle a dicsőséget, és büszkén lépdelt el a nemes állatok társaságában, mint egy máramarosi vad olá, mikor a talpas maczkót lánczon vezeti, mán csak azir is meglepő vót a hasonlatosság, mir mer hogy arcuzatát ojan kucsma ikésítette, a mijent egy vad oláh is szígyenkezve visel. De hát nállunk ez a forsrift, mer asztatt Tót Ferencz ur, Debreczen város údvári ruha szállítója ekspediálszállította, és az tuggya, hogy ez alatt még nyáron se fázik meg a fejünk bubozattja, a nálla gyártott téli ruházatunkra sincsen semmi panaszunk, egész nyáron nem fázunk benne, de télen? ? !

De ha az utcák új számozását öntött vastáblákkal vállalták is fel és mégis *peléh-bül* készítettek, mégis aszonta a tekintetes tanács, hogy de az azokhoz használt szegek nagyok j ó k ! !

Hátha a mi téli ruházatunk ojan hitvány masszabül készül is, hogy ujj korában a legkisebb szellő áthorgya rajta a port, a mit még a Kukutyinban levő élő kollégáink sem fogadnának el, de bár miben silány is, ámde a gombok igen jök, ez eltart akár 10 évig is. Aszondom.

Optiko-aritmetikai rébusz.

Kohn uréknál kalábereznek. Négyen ülnek az asztalnál. A kis Móríc a sarokban ül, és megolvassa az asztal alatt a lábakat. Kilenczet talál. Hogy lehet ez?

A kis Mórícz tévedett.

Műfordítás.

Tul a Tiszán fehér kendő integet,
Átalmennék kedves rózsám: nem lehet,
Átalmennék, nincsen sajka,
Nem mehetek által rajta
Tehozzád.

Trans Tibiscum alba vestis vocitat,
Transcenderem rosa dulcis sed nefas,
Transcenderem, non est navis,
Transeundi potestatis
Nil mihi.

Az iskolában.

A tanító az olyan emberekről beszél, a kikhez az állatok különösen vonzódnak, s aztán így folytatja:

— Az ilyen embereket állatbarátoknak nevezük.

Ki tud egy ilyen állatbarátot megnevezni?

Kis fiu: Az én mamám az.

Tanító: Hogy-hogy?

Kis fiu: Mert őt is minden évben meglátogatja a — gólya.

Körmönfont Gergely ügyvéd

védbeszédai.

— Kettős házasság büntetvével vádolja a királyi ügyész ur nyomorult védenczemet. Ami vádbeli cselekménytárgyi tényálladékát illeti, az tényleg fennforog, mert hiszen itt láttuk magunk előtt védenczemnek mindkét kedves nőjét. Az alanyi tényálladékot azonban ke-
reken tagadom, mert magunk előtt láttuk védenczem mindkét anyósát is, már pedig aki ily anyósok terhét a nyakába veszi, az olyan nagymérvű beszámithatatlanságban szen-

ved, amely a büntetőjogi felelősséget kizárja. k. v. f. Amennyiben pedig reményem ellenére mégis elítélnék, kérem az anyósoknak, mint bünjeleknek lefoglalását és 2% alatt az iratokhoz felcsatolását.

*

Védenczemet azzal vádolja a kir. ügyész ur, hogy a betöréseket valósággal iparszerűleg üzi. Nem tagadom. De épen ezért kifogást emelek a tek. kir. büntető törvényszék hatásköre ellen, mert védenczem cselekménye, a mely abból áll, hogy engedélyhez nem kötött ipart önállóan üz a nélkül, hogy ezen iparüzési szándékát az iparhatóságnál bejelentette volna, legfőlebb az ipartörvény 156. §-ának a) pontjába ütköző kihágást képez, amely cselekmény fölött *Szentpétery* fogalmazó az iparügyek vezetője van hivatva ítélni. Kérem a bünvádi eljárás megszüntetését.

Színházi novella.

A Télen vasárnap délután *Goldstein Számi*, a *Szökött katona*, a *Szegény Jonathán*, (kiért a *Milliomosok* fizettek be), elmentek a színházba. A *Gyimesi vadvirágot* adták, előadás végével a három férfi elindult *Tamás bátya kunyhójához*, ahol a *Nilusi varázsló* gyönyörűen játszott *Varázs fuvoláján*, *Tamás bátya* pedig a *Dongót* olvasta. Itt a *Nilusi varázsló* is csatlakozott hozzájuk és elmentek a *Kolostorba*, hol a *Katonák* az udvaron gyakorlatoztak, bent pedig a *Michu* és *Gyurkovics lányok*, továbbá a *Baba* tartózkodtak és a *Hoffmann meséit* olvasták. Később beállították a *Tiszturak* a zárdában s ekkor *Elektra* és *Náni* az udvaron levágták az *Arany kakast* s a *Görög rabszolga* segítségével paprikást főztek a *Katonáknak*. Az a bolond *Goldstein Számi* mókázás közben feldöntötte a paprikást, mire előhívták *Othello* és *Hamlet* vegytisztítókat, a kik *tisztították a foltot*, mely nem oly *Folt*, amely *tisztít*, a *Dolovai nábob* leánya ruhájából, mit *Három testőr* vett neki. A délután eltelt, bekövetkezett az est és álomra szenderültek, hol *Szentiváni-éji* álmot álmodtak.

Zug az avar . . .

— Elkésett dal egy — pillanat felvételről. —

Hova tűnt a kikelet világa,
Hova lett a tarka rét virág?
Fonnyadt fűszál lengedez a szélben
Itt egy kóró, ott egy redves ág . . .
Nincs madárdal, tarka pille nincsen
Hol is vón e puszta tájakon?

Köd borong a távoli vidéken
Köd borong a tarlott ágakon . . .
A magasban libasereg gágog,
Hogy költözve messze délre száll
Elröpült a fecske is s a fészke
Uj tavaszra uj lakóra vár.

Kis pacsirta nem zeng fönt a légben
Bánat üző kedves éneket
Itt hagyott a vénhedő idővel
Varju száll a rőt ugar felett.
Szürke színbe játszik a hegyalja
Nem kéklík már bérece énekem.

A pásztor tűz füstje nem tör égig
Lomhán terped szét a réteken
A tanyára rábcrult az árnya
Alig látni rajta életet.
Bánatosan nézem kint a tájat.
Ugy megfakult úgy meg vénhedett . . .

Félre torzkép! . . . Szivem szerte téped,
Hisz tavasz van én csak álmodom,
Szellő támad s illatárját érzem
Csipkerózsa tarlott ágadon
Ifju szivvel mit beszélék őszről
Képzetelem rossz ösvényen jár
Lám az erdő sejtelmes mélyén is
Kar a karban bug egy ifju pár.

— Jöszte drágám, jöjj na andalogni
Esd az ifju halkan édesen
Jó barát az erdő néma csendje
Andalogni jöszte kedvesem,
Csak egy cseppet, nézd a csermelyt addig
Ugyan jöjj már ne légy olyan rest
Alkonyodik — esteledik is már
Még elkésünk s ránk szakad az est . . .

Igy az ifju s átkarolva hölgyét,
Nagy merészen egyre bejjebb vág
Arcza lángol, bár a kő kikezdi
S szembe vágja minden kőszá ág,
Megy lihegve, megy s a balga lányka
Mint a gerle héját hogyha lát
Ifja keblén reszkető tagokkal
Félve fázza huzza meg magát . . .
Zörög a haraszt tompa zizegéssel
Csörög a cserje lépteik nyomán

— Csak egy csókot susogja a férfi
— Jaj, de félek, rebegi a lány
Am az ifju átkarolja tüzzel
Vére forr s az ajka csókra vár,
— Megharagszom, szól a lányka félve
Fogja itt van . . . most erresszen már . . .

S hol a holdnak halovány világa
Sátort sző a sűrű fák között,
Hol bus dalát elcsattogni lágyan
Egy elkésett madár költözött,
Bent a mélyben, ahogy dülakodnak
Egy tuskóban megbotlik a hölgy

Zug az avar tompa zizegéssel
Nevet a hold s mosolyog a tölgy. . . .

Almos Zoltán.

Itju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Visszakerült a Nyalka mesmeg, mer hogy pizzel nem szógált a gacsos Vargának, visszahozta. Reggel ehen búvik bé az úcczajtón, oszt az ostornyéllal be-tessikeli a lovat is. Hát te hun jársz itt avval a lúval, a varnyú csömöjzik meg tülled? kérdem tülle vendígszeretettel.

Aszongya nékem, hogy: „Ken csaló, hunczut, akasztófáraló...“ Mondott vóna a még tán többet is, de ízibe megfogtam anynyakán abbürt, oszt úgy kihajítottam az ucczajtón, hogy a gacsos lábával menten lekaszáta a lábáról Tyukodiné komámasszont, akki egy koska tojással ippeg ott igyekezett a píresi sorra. Na vót oszt rátotta, mer a gacsos Varga egyenest a kósárba esett. De Tyukodiné komámasszony se vót rest, nem engette, hogy kiköcsese ott ültibe amni még ípen maratt alatta, hanem aló felkapott ennyihányat a fődről, akki kigördült, oszt úgy a kipihe vágta, hogy a két szemé mingyá leragatt, az óra meg csak egy bugyborikolt. Aszongya neki: „A trárszekér menynyik keresztül a nyakadon, honnét repü sz te az én kaskámba?“

Ammeg szóllani se tudott, csak nyalta lefelé a bajuszszárul a tojást, azut letörölte a markával a nagygyábul.

No azut a mijen szavazatos beszéddel érdekelte osztán Tyukodiné komámasszony, még a vót csak a furesa.

Még aszt is monta neki, hogy a patkány fiadzzik meg a mejjeden.

De nem hallgattam sokájig, magokra hattam úket, mondok hadd mulassanak.

Nem tom osztán, hogy mire vígeztik egymás köszt, elég a hozzá, hogy ecczer csak ehun lip befelé az ajtón Szomjas Peti a lendör, oszt aszongya hogy aló előttem befelé?

Mondok mi jóir?

Hácscsak azír aszongya, hogy mingyá kípén vág, ha nem indúlok.

Kitelen vótam velle szót foganni, mer megtette vóna. Józan vót, akkit még nem obszerváltam rajta máskor.

Az úton rimánkottam neki, hogy eresszik el, még egy pakli négy pízes dohánt is ígírttem neki, de nem lett rá, hanem a hejt úgy mejjbe lökött hátúrul, hogy majd az óromra estem.

Na hát a lett belöle, hogy bion ekkicsit lepin-céztek a dutyiba saját őszintén; két napot szenved-tettek véllem, oszt még a lovat is muszájvót vissza-venni, mert paksus nekül törtínt az eladás; aut meg a tojás árát is megvettük rajtam, hogy zápalna meg a Tyukodiné komámasszony erköcsese.

Az setit tömlöczbe ráírttem osztán elmilkenni az világ sorja felöll. Különösen az sokféle tanálmányok jutott eszembe, hogy hej beg hunczut is az nímet!

Ugyan mán hogy is lehetett ojat kitanálni, hogy az telefonos deróton beszíjjenek az nípek egymással nagy távojrul, meg hogy az vonatba gőzbül van a lú. Mán esztet sehosse értem, mer én bennem is van níha gyakran gőz, mikor Árony Miska tésúrtul kijövök, de azír csak nem indul el a tajiga, míg vígig nem vágok vagy níccer a Nyalkán. De még asse kutya, hogy aszongyák, van ojan szekér is, akkit valamiféle szelí-dített menkü hajt. Meg oszt ammint hallom, még az gájmécsest is úgy akarják az városi atyák megre-perálni, hogy abba is a menkü ütöget bele fojtonosan egy-egy kicsit, oszt attúl világit. Icca te, mán a gőz-malomba van is ojan!

Elkesztem osztán magam is az eszemhé foja-modni, mer máskor nem írek rá a sok dologtúl, hogy hátha én is tunnék valamit kitanálni, mer aszongyák, hogy píszít annak írte, ha valami fortíjost tanál ki az ember.

Mán íppeng-íppen hogy maj hogy ki nem tanál-tam valamit, hát ehen van ni, hírtelen eszembe jut, hogy hát a szegíny Nyalka mit ett két nap óta? Ezen osztán úgy elbúsúltam magamat, hogy még asztat az egygyet se tuttam kitanálni, akkit maj kitanáltam.

Ugy ültem nagy búbánattal a píricsesen, mint a menkü a kamara vígin, hogy mondok mingyá lecsü-szok, csak hadd fordújjik mán az a kócs abba az ajtó-zárba, mert nem sok ídő vót hátra. Hát csakugyan egy kicsinnyég kellett várni, jött be a hajdu úr, oszt kí-eresztett.

Czhüüü, de micsoda horpasz vót a szegíny jó-szág, mikor otthon körülníztem.

Na ennek enni adok akár hogy is. Mondom az asszonnak, gyere csak te, vegyél elő te is-is egy ha-rát, oszt menynyünk a Szopornyikás Gyíkóho, kírek tülle ekkis színát kőcsön. Aszongya, nincs az otthon, elment tennap Böszörminbe. Sze te annál jobb. Na mentünk, de az asszony csak sántikált, mindítig elma-ratt tüllem. Hátra szónokolok osztán, hogy siessél tee... a kocsonyával együtt rezegjik a bokacsontod.

Aszongya, nem tud ü jobban sietni, mer tyúk-szemje van.

Nííí... te a száraz menkü cziczázzik a hónod alatt, de úgy, hogy lucskos legyel. Aval megfogtam a karját, oszt úgy mentünk karon ogva, csak hogy ü vi-sított.

Megírkesztünk a tett hejre, megpakoltuk a két harát jóféle színával, haza szállítottuk bikivel. A lú ett egy hétre valót, aut elpihent; magam is lefekütem osztán, hogy a tanálmánt kitanájjam, akkit félbe hattam.

Brachkrogen Dávid.

O Zálme Schnoder vált háztöz nézni o Jentele Feingoldnál.

Tetszette a Jentelének a gavallér, de nadjon piszkos volta. Oztot izent tehát neki, hodj elmedj hozzá feleségöl, de elübb füredjen meg magát :

— Nü — mandja a Zálme — és hodj ha vissza tolána menni o párthi ?

Az iskolában.

Tanító : Multkor be-szélünk az igékröl ; oz ikes és iktelen igékröl, o cselekvü és szenvedü igealakról. Ki todna nekem edj *szenvedü igealakt* mandani ?

Móriczka : Szenvedő igealak példáól „szöletik..”

Tanító : Miért szenvedő igealak szöletik ?

Móriczka : Az *anjai fájalmak miatt.*

S z ó t á r.

Szemérem = monokli.
Pápaszem = XIII. Leó szeme.
Szánalom = hó.
Fogalom = in.
Szombathely = zsinagóga.
Gyerekség = szülés.
Vetemény = ágy.
Szarvas = sok férj.
Mezőtur = vakond.
Szemérmes = gigerli.
Ruttka = kis „pihenj.”

Hasonlatok.

A rossz lakás olyan mint a leczke : *felmondják.*

A tudatlan ember olyan mint a zsebóra : *becsapják.*

Az asztal olyan mint a rozsz színész mozdulata : *szegletes.*

A dühös ember olyan mint a vonat : *megfékezik.*

Az érzelem olyan mint az alvó ember : *felköltik.*

A leesett szoknya olyan mint a jó iró. *felkapják.*

Szurok Józsi és Bangó László

beszélgetése a Kossuth-kávéházban a napi kereset felett.

Szurok : Mióta csak hedegülni járok soha ilyen nehízs életem nem vót.

Bangó : Hogy a kos egye meg a nyákad girinczit, még te is panaskodol, há én akkor mit sójjak. Mer ecsém tik csak kerestek, hisen ott muzsikáltak a legszebb kávéházsakba, ozstán ha tányirozstok is ilig a lové, mink meg ecsém csak akkor aratunk, ha valami bálek akad.

Szurok : Hisen ecsém, ha vizsitkártya nem vóna, akkor selyem vóna még a kapesánk is, de igy még vásonyra is alig jut.

Bangó : Akinek a pincser hitelezs, annak ecsém huzshatod vizsitkártyára, mer a megfizset.

Szurok : Ó hogy a persely nyüjje el a mejjedet, ha neked akarmilyen vizsitkártyád van is abból se nem pijels se nem kajels.

Bangó : Ó hogy a béleddel kericsesik körül a nípkertet, hisen tik ott vótatok a vereskereszt bálba is ozstán Mokány Bercezi tekintetes úrnak is tik huzstátok a Bikába, mongyad na hogy ott se kerestél, ott is vizsitkártya vót, hisen *Rács* Károly mán harmadnap Sedláknál ruhát rendelt ecsém.

Szurok : Hogy azs ajtóféll egyik karácsonyfa te meg az ajandik rajta, mit sekérozsol hisen annál jobb vót még a polgári kör bálja is, mer ecsém a csivis ritkán mulat, de akkor fizset.

Bangó : Keresel ecsém te is sipen, hanem mind bepieled, hogy vizhabbal jöjjik ki.

Szurok : A fene egye meg a testigunyádat, mikor pucsíron vagy még te rázsod a rongyot, te tán nem is isol he ?

Bangó : Nizszsed mán te ! ott van valami balek, kirjünk egy sivart (azzal átül a másik asztalhoz.)

Bangó : Van nekem sivarra való ecsém nem sórultam én azs ilyenre.

. . . De mengyek is mán hazsa.

Agyon Isten jócsesakát !

Szurok : Agyon Isten !

Divat-kép.

Szemérmesen megy a lányka
Aranyhaju, szöke,
Délceg ifju, tüzes ifju
Veszi üldözöbe.

Elérve öt karját nyujtja
Az élelmes Don Juan ;
Ám tiltólag rázza fejét
A csintalan leány.

S im, egy agg lép oldalához,
— Éve ötven, s néhány —
S esodák ! szótlán tür el mindent
A csintalan leány.

leggyorsabb és legkifogástalanabb **tisztítása**

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utca 42. sz.

BÁLI TOILETTEK

Talányok

I.

ész

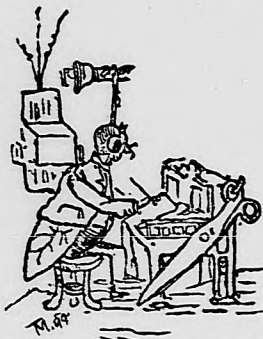
II.

K. V.

A „Dongó“ 7-ik számában közölt talányok megfejtése:

1. *Kétszer annyi a szerencsétlen szerencsen, mint a szerencsés szerencsen.*
2. *Benfentes.*

Dongó üzenetei.

Ideál. Verse a Pasteur intézetbe került. A hatóság volt szives mint közveszélyes elmebeteg, ingyen szállíttatni föl.

Titán. Ön így furulyál a világ rosszra fordulásán:

Nincs oly világ, mint volt régen,
Más virág nyílik a réten.
Változott a világ sorja:
Lány lesz a legény bolondja stb.

És miért fáj ez önnek? És ha fáj, miért muszáj erről verset írni? Különbözn megnyugtathatjuk, a másik világ sem volt különb.

Dr. Klakk-Klakk. Az egyiket hozzuk. A másik térszűke miatt a jövő számra maradt.

Fráter Villibáldus Cucurbita. Szivesen vennénk valamit. Miért hallgat?

Energikus. Családi ügyekbe soha bele nem avatkozunk, de mindenkor *jogos* kritika alá vesszük a nyilvánosság előtt lejátszódott eseményeket s annak kinövéseit s a stréberséget ostorozzuk. Ily irányban dolgoztunk eddig s fogunk dolgozni a jövőben is. Debreczen város közönsége méltányolja működésünket s ezt fényesen bizonyítja azon körülmény, hogy lapunk rövid fennállása óta annyira elterjedt a társadalom minden rétegében, mely majdnem páratlanul áll a vidéki hírlapirodalomban. Vannak azonban egyesek, kik nem riadnak vissza semmitől sem, hogy lehetetlenné tegyenek bennünket s nem válogatott módon igyekeznek terrorizálni. De hasztalan. Ennyit válaszul szives soraira.

605.970 koronát fizetett a *triesti általános biztosítótársaság (Assicurazloni Generali)* a Sopron-Iváni kastély leégett lakberendezési tárgyaiért. Ily óriási összeget hazánkban egy lakásban levő butorokért még nem fizettek. Az a körülmény, hogy még egy várszerű kastélyban is lehetséges egy ilyen óriási tüzeset, legjobban bizonyítja azt, hogy mily fontos mindenkire, hogy lakás berendezését tűzkár ellen biztosítsa, különösen akkor, midőn a Generálnál az ilyen biztosításért fizetendő díj oly szerfelett olcsó. Minden bővebb felvilágosítással szivesen szolgál a triesti általános biztosító társaság itteni főügynöksége: Közgazdasági banknál.

Meghódolunk a jó szokásnak,
Mert minden jó ha tetszik,
A hirdetés rovatja
A „Dongónak“ nyitva fekszik.
Kinek szivét a bu sanyarja,
Vagy gözeséplőt keres
A „Dongó“ hirdetés rovatja,
Üdvöt és eséplőt szerez.
Akinek jó állása ninesen,
E rohanó időben.
A „Dongó“ hirdetés rovatja
Szeres majd neki bőven.
Beteljesül majd ezután
Mindenki vágya, álma,
A „Dongó“ hirdetés rovatja
Azért van kitalálva.

Kiadó és laptulajdonos:

S Z É K E L Y J.

MIHALOVITS I.

gyógyszertára a „Kigyó“-hoz Debreczen.

Harmat-Crème

a legjobb arczsépitő és bőrápoló kenőes.

A „Harmat-Crème“ egy teljesen ártalmatlan (ólom- és higanymentes) nem zsírozó, habszerű szépitő-szer, mely a bőre kenve annak *üdeséget, lágyaságot, finomságot, szép hamvasságot* kölcsönöz s hosszú időre megóvja az arcot a megránczosodástól. A bőre teljesen felszívódván, nem hagy ennek felületén semmi zsírosságot, minélfogva nappal is használható. Nem teszi fényesse az arcot, de fehériti azt. Ennélfogva felülmúl minden készítményt. Kiváló eredménnyel használható a bőr minden tisztátalanságainál, minők a *vörösség, májfolt, sömör, szeplő, apró pattanások, bőratkák, mitesszerek*, továbbá jól használ *bőrrepedéseknél, hámlásnál*, valamint *napegette vagy szélkifujta arcnál és kéznél*.

A „Harmat-Crème“ használatánál az arc szépsége, ifjúságát jellemző hamvassága, sikos puhasága, üdesége igen-igen sokáig megőrizhető, anélkül, hogy az a szervezetre legesekélyebb káros befolyást gyakorolna.

1 tégely ára 1 korona. Hozzávaló „Harmat-szappan“ 1 darab 35 kr.

Dusan felszerelt raktár mindennemű bel- és külföldi gyógyszer-különlegességekből.

SZÉKELY JENŐ ÉS TÁRSA Piacz, Biedermann-palota.

Buchwald Elek csász. és kir. udvari szállító elhalálózása folytán, a hagyatékához tartozó **összes férfi és női czipőket** megvettem és

feltűnő olcsó árban árusítom ki.

Ritkán kínálkozik a közönségnek olyan kedvező alkalom, hogy **csakis kiválóan finom minőségű czipőket** olyan olcsón vásárolhasson, mint ez alkalommal.

Finom férfi ing 80 kr.

Kedvező vétel folytán abban a helyzetben vagyok, hogy

nagy mennyiségű finom férfi inget

árusítok ki **80 krtól** feljebbi árban, melyeknek rendes bolti ára 2.20 és 2 frt 50 kr.

Gallérok darabja 10 kr.

Ezeken kívül finom **selyem nyakkendők, esőernyők** és **miedereket igen olcsó árak mellett** árusítok el.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.